

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dar zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse p. n. naročnike, ki so z naročnino zaostali, uljudno prosimo, da jo ponové, ker drugače jim bode list ustavljen.

Tomanova slavnost.

(Konec.)

Po cerkvenem opravilu, pri katerem je jako ubrano pel mešani cerkveni zbor Kamnogoriški, prišla je na vrsto glavna točka: razkritje spominske plošče in slavnostni govor. Plošča uzidana je na Tomanovem rojstvenem domu, pred katerim je prostoren trg, ki pa je bil ta dan še pretesen, kajti nagromadilo se je par tisoč občinstva na trgu, vrhu tega pa so bila vsa okna in celo podstrešja sosednih hiš natlačeno polna.

Ko je pevski zbor odpel „Slavsko domovino“, stopi na lično okrašeni oder g. Grasselli, župan Ljubljanski, ter prične svoj dobro sestavljeni govor. Spominja se mladosti Tomanove, ki je bil porojen pred blizu 60 leti v tej hiši, riše govornik razvoj in delovanje njegovo, kaže Tomana kot pesnika, politika in kot plamtečega rodoljuba. V kratkih črticah našteva javna njegova dela: prvi nastop l. 1845. Ljubljanskemu županu Hradeckemu na čast, soudeležbo 1848. l., stoletnico Vodnikovo leta 1858., katera je bila jedino Tomanova zasluga, ustanovitev „Matice Slovenske“, katerej je bil prvi predsednik, gorenjsko železnico, katero je tudi le on izposloval in razne druge njegove uspehe na narodnem polji ter konča svoj govor, kazoč na mej tem razkrito ploščo, vidno znamenje narodne hvaležnosti, s trikratnim slavklicem, ki je našel tisočer odmev.

Spominska plošča ima nastopni napis:

V tej hiši je bil porojen dne 10. avgusta 1827. leta

Dr. Lovro Toman,

pesnik in domoljub slovenski.

Umrl je v Rodavnu dne 14. avgusta 1870. leta.

Postavilo „Slov. pisateljsko društvo“.

Po končanem govoru zapeli so pevci Foersterjev „Spevajte Bogu“ in Pesen koroških Slovencev“, besede Tomanove, napev Gerbičev, potem pa so gostje odšli na Kapusov vrt, prirejen v prostrano obednico, kjer je bilo izvrstno skrbjeno za telesne potrebe in je bilo pogoščenih 243 osob. Tu je bilo

stoprv možno, ogledati si vse došle slavitelje Tomanove. Razen Ljubljane bili so zastopani Kranj, Škofjaloka, Radovljica, Gorje, Bled, Brdo, Železniki, Zatičina, Tržič, Brezje, Begunje, Bohinj, Preddivor, Litija, Veleslo.

Mej obedom pričele so se napitnice. V imenu lokalnega odbora poprijel je prvi za besedo načelnik g. A. pl. K a p u s, pozdravil goste, zahvalil se zlasti „Pisateljskemu društvu“, „Sokolu“, pevcem in sklenil svoj govor s trikratnim živioklicem presvetlemu cesarju. Trikratni živioklici. (Godba zaigra cesarsko himno, vse občinstvo ustane s sedežev). Drugo napitnico govoril je dr. Vošnjak ter izrekel zahvalo lokalnemu odboru, ki je vse tako izborno priredil, slavnostnemu govorniku Grasselliju in sploh vsem deležnikom slavnosti. Nadalje napil je cesarski svetnik gosp. Murnik prisotni soprogi Tomanovi, sedaj gospej Urbančičevi, g. Drenik pa navzočnim sestram Tomanovim, g. Z a b u k o v e c pa se je spominjal nekega večera po Vodnikovi stoletnici, ko je on pokojnemu Tomanu prorokoval, da ga bode po njegovej smrti narod jednako proslavljal kakor Vodnika. To se je danes čez 29 let obistinilo in pesem „Stoji stoji tam hišica, pri hiši miza kamnata“, premeni se samo toliko, da se mesto „miza kamnata“, poje „Gorica kamnata“. Mej slavklici zapoje Šišenski zbor omenjeno pesen.

Vrsto nadaljnih napitnic pretrgalo je nemilo nebo, usula se je mej bliskom in gromom huda ploha in razgnala goste na vse strani. Le na pokrite kegljišči ostalo jih je kacic 100 vkupe, ondu so se tudi napitnice nadaljevale. G. Zupan iz Kamnogorice napil je dr. Vošnjaka, g. Berlic g. Svetcu, slednji pa je v daljšem govoru priobčil nekoliko spominov na pokojnega Tomana.

Ob 4. uri poslovala se je večina gostov od prijazne Kamnogorice, ter se napotila, kakor je bilo določeno v Kropo, kjer je bil vsprejem jako prisrčen. Župan gosp. Klinar pozdravil je došle goste v krepkem govoru, njegova gospica hčerka izpregovorila je par prav lepih besed, gospice Kropenske poklanjale so vence in šopke, Kropenski pevci pa so nas razveseljevali z izvrstnimi zbori. Vsa Kropa bila je okrašena, zabava pa toli ljubeznjiva, da je bilo vsem žal, ko se je bilo treba ločiti in ostaviti vrle Kropence.

S pohodom Kroke bil je spored končan in

preostaje nam samo še par besed o tej slavnosti. Kakor pri vseh naših slavnostih, tudi pri tej, kljuba velikej množici občinstva ni bilo niti najmanjšega nereda, vse vršilo se je z uzorno točnostjo. Vse prošinjala je samo jedna misel, dostojno slaviti L. Tomanu, ki je v srcih svojih ožjih rojakov v tako živem spominu, da so celo iz jako oddaljenih hribovskih vasij stari kmetje, ki redkokdaj ostavijo svoj dom, v ta dan prišli v Kamnogorico. Čulo se je jako laskavih opazek, bilo je mnogo ganljivih epizod in marsikatera solza utrnula se je iz nežnih oces, kadar je bil govor o prerano umršem Lovreću in 84letna Kapusova stara mati, pokojnega Tomanu kumica, jokala je veselja, da „je vse bilo tako lepo.“

Preprijetno dolžnost torej vršimo, ako iskreno zahvalo vrlim Kamničanom in Kropencem, posebno pa lokalnemu odboru in njega načelniku g. pl. A. Kapusu, kakor tudi veletržcu g. Tomanu, velikemu dobrotniku Kamnogorice, ki je pri tej priliki znatno pripomogel, in vsem drugim, ki so sodelovali pri tej slavnosti, ki bodi v spodbujajo vsem delavcem na narodnem polji.

Došli so naslednji telegrami:

Černomelj. — Tyrd bodi, neizprošen, mož jeklen, kadar je braniti čast in pravdo naroda. Tako je delal Toman, posnemajmo ga! Slava častilcem in pozdrav od Kolpe.

Šetina, Schweiger.

Celovec. — Naudušenim srcem kličemo: Slava dr. Tomanu! Večni mu spomin!

Rodoljubi v zgornjem Roži na Koroškem.

Celovec. — „Da smo tudi mi Slovenci, da slovensk je Goratan! tako si pel ti, preljubi nam Toman! da slovenski, od tebe probujeni in vneti duh med nami živi, se razvija in dela, neovrgljivo priča gromoviti klic, ki se danes razlega po vsem Slovenskem Koroškem: Živijo dr. Lovro Toman! Slava in večen spomin njemu, narodnemu probuditelju, plodovitemu pesniku, iskrenemu narodnjaku, izvrstnemu govorniku in neustrašljivemu branitelju slovenskega naroda. Slava mu in večen spomin! — Vsem slaviteljem srčni pozdrav iz starodavnega Goratana. Živeli!“

V imenu in po nalogu koroških Slovencev, profesor Andrej Einspieler.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Drugo poglavje.

(Dalje.)

„Jaz bi je nikakor rad ne izpoznal“, rekel je dražljivo mladi Bayard.

„No, zakaj pa ne?“ vprašala je Beatrica, uporno glavo vzdignivši.

„Bal se bi, prehladiti se“ in delal se je, kot bi bil nenadoma začutil mrzlo sapo mimo vleči.

„Lahko se res človek prehladi, ko tebe govoriti posluša“, odvrnila je živahno braniteljica tuje lepote. „Ti še vreden nisi, da bi se z njo seznanil; nadejam se tudi, da se to ne zgodi. Vsaj jaz te bi ne hotela predstaviti.“

„Res krščanski sklep“, odvrnil jej je mladi strijc. „Ne morem si misliti večje nevarnosti, nego da bi zadel s tem bliščem —“

„Stoj! stoj! ne ponovi one besede!“ uskliknila je Beatrica z ročico mu usta masó.

Visoki mladenič je umaknil glavo, da bi oviro svojemu jeziku odpravil ter je, smijoč se, nadaljeval: „No prav po želji tvojega srca jo čem občudovati, a le v daljavi.“

„Strijček, pejte bodi! kako malodušno!“

„Beatrica, zares prav; priznam se krivega“, rekel je Bayard z bolj resnobnim glasom nego je bil doslej govoril. „Mož, ki živi, kot jaz živim, mož, kateremu je življenje priprosto in brez vseh navadnih oblik in šeg, ljubi, spoštuje, čisla prisrčno, zvesto, udano devojko čez vse, devojko, ki v go-reči ljubezni do drugega lahko popolnem izpozabi sebe samo, kot je to neka mala prijateljica moja to noč storila. Beatrica, glej, če razumem jaz čitati na tem obrazu, ta gospica Vaughanova je hladna, napušna in polna zaupanja v sebe samo. Jaz se bojim, naravnost priznam, takih žensk.“

„Oh, strijček! nje smehljanje je čarobno in nje vedenje toli toplosrčno“, uskliknila je Beatrica.

„A smehlja se blezo po pravilih in nje vedenje je preveč premišljeno, da bi bilo mično. Vse

prednosti in miline tega sveta nikdar ne nadomestijo pogrešane prirodne veselosti in priproste — „Tu je sam prenehal, ko mu je Beatrica s prstom pretila. Takrat mislila je res resno; šumeče gibanje blizu govornika mu je tudi priporočalo previdnost, a bilo je že prepozno, da bi ga bila varovala sledeče zadrege.

Tako sta se pogovarjala v knjižnici gospe Bloodgoodove; prejšnji trenotek so jo bili zapustili vsi obiskovalci ter se po prehodu in po sobah sem ter tija sprehajali. Govornika pa sta bila popolnem izpozabila, da se skozi odprte duri v družbino sobano vsaka beseda sliši; da zlasti natanko mora razumeti nju pogovor vsak, ki bi na drugi strani durij stal. Mabel je bila brez uspeha skušala se umiriti ter se je bila nekaj trenotkov poprej umaknila v kot mej levo knjižnično steno; tu se je na videz silila, da se bi seznanila z otrokom, ki je čez navadno uro smel biti po konci; s tem je mislila iznebiti se svoje razstresenosti in že ugnane sile zopet ukrepiti. Lahko je misliti, da je napominjani govor ni posebno podpiral; kajti slišala je vsako besedo, akopram ni slutila, kam da meri, dokler naposled

Kranj. — Slava boritelju Tomanu! Večen mu spomin!

Bratno društvo v Kranji.

Ljubljana. — K nauduševalni svečanosti Tomana, pokojnega prvoboritelja za narodna prava, kliče „Večnaja pamjat!“ Živeli probujeni častilci!

Narodna Ljubljanska Kurja vas.

Idrija. — Srčno pozdravljam vse vrle častilce neupogljivega boritelja narodnih pravic, dičnega pesnika uzbujatelja in prvega predsednika „Slovenske Matice“ doktorja Lovra Tomana, osobito pa slavne člane „Pisateljskega društva“ in „Sokola“, ter zakličem vsem navzočim Slava!

Treven.

Litija. — Večna slava Tomanovemu spominu! Živili častilci njegovi!

Zbrani Litijski pevci.

Ljubljana. — Tomanovim slavicem v Kamnigoric-Podnart.

Kamnit pomnik postavili ste vi,

Ki u vek spomin naj Tomanov slavi.

A mi? Mi stavimo pomnik mu tak,

Da slednji skuša biti mu jednak!

Slovenski maturanti.

Gornjigrad. — Naudušenemu branitelju Slovencev večni spomin.

Čitalnica Gornjigrad.

Ljubljana. — Slaviteljem probuditelja našega naroda in pesniku slovanskemu kliče živijo in slava!

Slovensko pevsko društvo „Slavec“.

Rudolfovo. — dr. Tomanovemu spominu in zbranim spoštovateljem „Slava!“

Dolenjsko pevsko društvo v Rudolfovem.

Kamnik. — Častilec naudušenega prvoboritelja narodnih pravic, kličeta „Slava!“

Narodna Čitalnica in „Lira“ v Kamniku.

Ljubljana. — V duhu radujemo se z vami. Slava neumrliemu Tomanu!

Hrvatje v Ljubljani.

Velikovec. — Zbranim častilec neumrljivega nam Tomana. „Slava! Složimo se!“

V imenu podjunskih Slovencev, Hočevlar.

Ormož. — Slava probuditelju Gorenjske! Živeli častilci njegovi!

Ormoška Čitalnica, Ormoška „Sloga“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. julija.

Na severnem Češkem bode v avgustu velik **shod katolikov**. Nalašč bodo povabili več govornikov, da bodo govorili o sledečih temah: Cerkev in papežev jubilej; znanost in vseučiliško vprašanje; socialno vprašanje; katoliško gibanje in društvena organizacija; časnikiarstvo in popularno slovo; kristijanska dobrotljivost. Na ta shod pride tudi dvorni svetnik Jurij Lienbacher.

Mej deželno sodnijo v Brnu in **moravsko** odvetniško zbornico navstal je konflikt. Deželno sodišče je poprosilo odvetniško zbornico, da bi naznala, kateri odvetniki so zmožni tudi češčine. Dosedaj se je večkrat primerilo, da kak ex-offo-zagovornik ni razumil jezika češkega zatoženca. Deželno sodišče je pa hotelo stvar tako uravnati, da bi le češčine zmožne zatožence zagovarjali češčine zmožni odvetniki in je zaradi tega hotelo vedeti, kateri odvetniki znajo češčino. Odvetniška zbornica, v kateri imajo večino Nemci, je pa odgovorila, da ne

more ustreči želji deželnega sodišča. Po njenih mislih ni **zobnega** uzroka, da bi češke zatožence morali češčine zmožni odvetniki zagovarjati. Dolžnost sodišča je, da se vse češke izpovedbe pri in zatoženca raztolmačijo le, nemščine zmožnemu zagovorniku. V katerem jeziku potem zagovornik zagovarja, na tem ni dosti ležeče, saj predsednik sodišča potem tudi lahko pove v češčini, kaj je povedal zagovornik. Res lepe nazore o narodni enakopravnosti imajo moravski nemški odvetniki.

Kakor „Lloyd“ piše, bodo se prihodnje leto državni stroški na **Ogerskem** pomanjšali za kakih 6 ali 7 milijonov goldinarjev, indirektni davki se pa povišali za kakih 16 milijonov. Samo davek od špirta bode dal kakih 10 milijonov več dohodka nego letos.

Vnanje države.

O položaju v **Srbiji** piše „Zastava“: „Kakor znano, imenoval je novi finančni minister komisijo, da preiskuje, kakšne so sedanje državne finance. Komisija je našla, da so knjige finančnega resorata v velikem neredu, vzlic temu se je konstatovalo, da ima Srbija skoro 300 milijone dinarjev državnega dolga. Državne blaginje so prazne in prejšnja vlada je za tri mesece naprej že pobrala davke, zategadelj se bode morala nova vlada boriti z velikimi težavami, da bode zadostila svojim dolžnostim. Vlada pa hoče sestaviti še drugo komisijo, da bode izdelala načrt o reviziji ustave. V tej komisiji bodo zastopane vse stranke. Vsaka stranka bode svobodno izbrala svoje odposlance za komisijo. Ko bode ta komisija končala svoje delo, snide se velika skupščina, da spremeni ustavo. Poprej se pa snide še mala skupščina, in volitve za njo bodo kmalu razpisane. Garašanin, ki je popolnem dogospodaril, hoče sedaj s Pero Todorovićem organizovati „narodno opozicijo.“ To je res umno, da išče novega imena. Ko so „konservativci“ dogospodarili, izmislil si je ime: „naprednjaki“, in sedaj, ko so naprednjaki zgubili vse zaupanje, izumi pa ime: „narodna opozicija.“ Narod je tako nejevoljen na naprednjake, da najbrž bode jedva jeden voljen v skupščino. Seveda se bodo pritoževali o terorizmu. Dobro bi bilo tedaj, da bi se pri preminjanju ustave sklenilo tajno glasovanje pri volitvah. Potem bi ne bilo več nepostavnostij in nepravilnostij pri volitvah, ter Garašanin bi se ne mogel pritoževati. Vladi, ki se opira na večino naroda, se ne treba bati tajnega glasovanja, in na ta način bi tudi pri prvih volitvah propala vsaka vlada, za katero bi ne maral narod, naj bi se tudi imenovala „narodna.“ Sicer je pa upati, da je srbska stvar v dobrih rokah, in tedaj ne treba govoriti o tem, kako bi se narodu zagotovila pravica in blagostanje.“

Bolgarsko regentstvo je v vedne večjih zadregah. Rusija ga ne priznava, večina bolgarskega naroda mu je sovražna, poslednji čas je pa še Turčija jela mu nasprotovati. Dosedaj je Turčija kolikor toliko podpirala regente, zadnji čas je pa ruski upliv se jako povečal v Carigradu, in posledica temu je, da je Turčija premenila tudi svojo bolgarsko politiko. Svetovala je nekda regentom, da naj se odpovedo, da se bode potem rešilo bolgarsko vprašanje, kakor Rusi želé. Pa tudi evropskim velevladim se bodo regenti zamerili, ker hočejo predlagati sebranju volitev kneza. Vse velevladi so žezele, da bi ta stvar še sedaj ne prišla na vrsto, ker itak ni pričakovati pravega uspeha. — Veliko sebranje je že v soboto imelo tajno sejo, ki pa ni imela nikakega oficijalnega značaja. Sebranje se je nekda le zategadelj sklicalo, da bode volilo kneza. Včeraj bilo je slovesno odprtje sebranja.

Vse kaže, da se v Srednji Aziji na tihem nekaj pripravlja. **Ruski** vojni minister Vanovskij odpotoval je v Askabad ob transkaspiski železnici, kjer je nedavno bilo že zbranih 26.000 vojakov. V kratkem se pošlje v Askabad zopet 5000 mož. Iz Krka, kateri kraj so nedavno zaseli Rusi, hitro delajo strateško važno cesto proti Afganistanu. Ko bode vse pripravljeno, pa se bode Rusija dalje pomaknila v Aziji.

Dopisi.

Iz krškega okraja 3. julija. (Okrajna učiteljska skupščina za krški šolski okraj in letošnji občni zbor „Pedagogičkega društva“.) Navadno učiteljsko konferenco smo učitelji krškega okraja imeli dne 30. junija t. l. pod voditeljstvom svojega okrajnega šolskega nadzornika gosp. profesorja J. Vodeb-a. Kot gosta sta bila prisotna gosp. okrajni glavar Veiglein in katehet Krških šol gosp. Knavs. Gospod nadzornik je imenoval svojim namestnikom gosp. Gerčarja iz Mokronoga. Zapisnikarjema sta bila izvoljena z vsklikom gosp. Levec iz Radeč in gospodičina Šmitik iz Boštanj.

Prvi je poročal g. nadzornik o stanju šol in napredku pri šolskem pouku, ter se je v obče pohvalno izrazil — učiteljem polagajoč na srce, da naj svoje dolžnosti v vsem izpolnujejo vestno, kajti od tega je največ zavisen napredek pri šolskem pouku. Sploh se pa učiteljstvo trudi vsestranski izvrševati svoj težavni posel. Se ve da se tu in tam še nahajajo kake malenkostne napake — a s časom se bode vse odpravilo na korist učiteljstvu in šoli itd. Tako je gosp. nadzornik govoril, kar bode koristilo marsikateremu učitelju.

Za tem poročilom je govoril v jako obširnem in vrlo sestavljenem referatu: „Individualnost otrok“ gosp. Gabršek. G. poročevalec je poudarjal, da je prva dolžnost slehernega učitelja vzgojitelja, da spozna tekom časa, ko otrok obiskuje šolo, telesna, kakor duševna svojstva posamičnih šolarjev, ker to je za poučevatelja neobhodno potrebno. Gotovo je, da to ni tako lahko doseči v kratkem času; ali kdor se marljivo peča s tem, doseže polagoma povoljne uspehe. Toda učitelj naj sam sebe dobro pozna, tikajoč se njegovih svojstev, ker brez tega mu ni mogoče spoznavati njemu v varstvo izročenih otrok.

Gospod Cepuder je obravnaval na podlagi dotičnih sestavkov v berilih „štiri letne čase“ za vse oddelke ljudskih šol.

Za tem določile so se knjige in berila za prihodnje šolsko leto. — Gosp. Gabršek je poročal v imenu književnega odbora o stanju, uporabi in o računu okrajne učiteljske knjižnice. V stalni odbor za prihodnjo učiteljsko konferencijo so se volili gg: Bezljaj, Gabršek, Medič in Ravnikar; v knjižnični odbor pa gg: Abram, Cepuder, Lapajne, Medič in gospica Mihel.

Pojedina nasveta sta stavila gg. Bezljaj in Ravnikar. Prvi o preložitvi velicnih šolskih počitnic, kar smo bili že sklenili lansko leto. Čudno se je nam zdelo to, da je učiteljstvo (no vemo iz katerega uzroka?) letos v tem oviru bilo družega mnenja — in predlog je ostal v manjšini. Drugi predlog, ki ga je stavil učitelj gospod Ravnikar v imenu odbora „Pedagogičkega društva“: „Skupščina naj dovoli 50 gld. podpore iz prineskov za okrajno učiteljsko knjižnico za letos izdani „Pedagogičski letnik“, je bil skoro jednoglasno vsprejet. (Le dva gospoda sta glasovala proti!) — Gosp. nadzornik potem, zahvaljujoč se gospodoma poročevalcema in vsem drugim navzočnim za pozornost konferencijo sklene s trikratnim „živio“-klicem na našega ljubljene cesarja. Gosp. Grčar se je pa zahvalil v imenu učiteljstva za izborna vodstva konferencije g. nadzorniku. S tem se je zborovanje končalo.

ni bilo nje ime izrečeno. Kot spojena srna, ki iskajo počivališča, znova in nenadoma svoje hude preganjave zapazi, zganila se je ter je ne oziraje se v mer, od koder so glasovi prihajali, brzo hitela na nasprotno stran napolnene sobane, tako da je množica ljudij bila mej njo in neprevidnima govornikoma. Beatricin živi glas je bila pač izpoznala, poznala pa ni glasu njenega strijca; stojé pod varstvom zbrane množice, silila se je nehoté, da bi izpoznala, kedo jo je toli ostro sodil. Prek sobe je korakala v mer, da bila bi to lahko poizvedela, ko bi bil Bayard na prejšnjem mestu ostal. A zarad enakega nagiba je bil tudi Bayard stopil v dvokrilne duri. Ko je plaho vzdignila glavo, s temno rudečico oblito, srečala je jasne, sinje, poštene oči mladega moža, ki se je tudi po njej oziral. Nagonoma je pobesila oči ter se čutila še bolj razvneto, kajti mislila je nehoté, da sta bila opazila, kako hitro je bila odšla.

Ko bi blago njegovo srce ne bilo močno obžalovalo grajajočih besed, katere je bila zoper njegovo voljo slišala, obžalovalo bi jih bilo gotovo vsled

trpečega, prosečega in očitajočega pogleda toli naplačno sojene občutne devojke. To ni bilo ošabno zaničevanje, napušno kljubovanje, da je glavo pobesila, da so lica in čelo jej bolešno zarudela, ko je slišala tako obsodbo zarad občutkov, ki so nje pravim občutkom premo nasprotovali. Le male sence jeze ni kazal obraz devojke, ki se je čutila ranjeno in užaljeno, a grenkosti in maščevalnosti ni poznal. „Oh, strijček Bayard,“ vskliknila je Beatrica, kakor hitro se je bila zopet umorila, „slišala je vsako besedo!“

„To je pač morala,“ rekel je Bayard z glasom, ki je močno obžalovanje izražoval.

Blagosrečna Beatrica mu zarad tega ni nikakor očitala, akopram je sama čutila komaj manjšo žalost kot Mabel. A slavila je neko drugo zmago. Mladenč je gledal za Mabelo ter videl, kako naglo jej je kri v glavo šinila; na to se je obrnil k mladi sestričini rekoč: „Beatrica, prepričala me je, kar je bilo tebi izpodletelo. Sedaj ti priznam in prepričan sem, da ni ledenik.“

To je bilo priznanje odkritosrčnega in resnico

ljubečega človeka; a na nesrečo Mabel tega ni mogla slišati. Mučila jo je, kot se to v enakih okoliščinah pogostoma godi, zavest, da le prevečkrat napačno sodijo in po krivici grajajo ponižano in skrbij polno srce, ki skuša le svoje skrivnosti brezčutnemu svetu zakrivati. A tolažila jo je nekoliko vera, da se jej je bilo razen jednega nečutnega trenutka posrečilo hliniti mirnost, katere nje srce res ni poznalo. Ta misel jo je navidez znova umirila in prijazno je dalje z ljudmi občevala in se smehljala, kar vse je bil bistroidni Bayard kot ponarejeno in prisiljeno zaznamoval. Vender je nekaj ložje zasopla, ko so godbo sprožili, kajti razen udeležiteljev molčali so vsi.

Bilo je v družbi nekaj lepih glasov, od katerih so zahtevali nekolike priljubljenih narodnih pesmij. Mabel se je rada usedla h klavirju, da bi jo spremljala: kaj težavna naloga, kedor sam ne poje; a dasitudi ni dosti upala svojem glasu, vender je imela odličan sluh za godbo, kar so jej uže v šoli vsi radi priznavali.

(Dalje prih.)

Skupnega obeda so se udeležili skoro vsi učitelji in učiteljice na vrtu gosp. krčmarja Fr. Gregoriča. Z izjavo — primeroma ne dragim kosilom so bili vsi prav zadovoljni.

„Pedagoško društvo“ na Krškem je imelo letošnji občni zbor 30. junija t. l. na vrtu gostilničarja g. Gregoriča. G. predsednik društva Fr. Gabršek odpravi točno ob 2. uri popoldne zborovanje, nazdravljajoč prav prisrčno vse došle prave in podporne ude, kakor tudi ostalo prisotno občinstvo. Predstavil je tudi vladnega komisarja Krškega okrajnega glavarja.

Društveni tajnik g. Ravnikar je poročal o društvenem delovanju minolega leta. Pravih in podpornih udov društvo šteje do sedaj 141. Natančno poročilo o letošnjem delovanju je tiskano v „Pedagoškem letniku.“ Vsakdo se lahko prepriča, da se je društvo oziroma društveni odbor mnogo trudil vsemu tirjatvam zadostiti, ki so jih udje pričakovali od društva. Tudi v bodoče bode „društveni odbor“ že pričeto delo nadaljeval: „Pospeševanje vsestranskega razvoja domače pedagoške literature!“

Razumniki slovenski! na Vas je ležeče, da to prekornostno društvo za nas Slovence podpirate, kajti brez gnotne in duševne podpore ni mogoče uspešno napredovati! —

Gospica Vesnerjeva je poročala o društvenih dohodkih in stroških. Iz vsega letnega računa smo razvideli, da društvo še zadosta dobro napreduje. — Z denarjem v blagajnici ostalim se imajo vsaj nekoliko pokriti troški za „Pedagoški letnik.“ Pregledovalci računov so bili voljeni gg.: Abram, Grčar in Lunder, ki so vse našli v popolnem redu.

V društveno vodstvo (odbor) za bodoče leto so bili izvoljeni jednoglasno stari odborniki (gg.: Bezljaj, Gabršek, Lapajne, Lunder, Medič, Ravnikar in gospica Vesnerjeva, le-ta je mej sabo volil predsednikom g. Fr. Gabršek-a, namestnikom in tajnikom g. J. Ravnikar-ja, perovodjo je g. Medič, blagajničarico pa gospico Vesnerjevo; gg. Bezljaj, Lapajne in Lunder ostanejo odborniki.

Letnina ostane, kakor do sedaj, za prave in podporne ude 1 gld. na leto. Tista gospoda, ki so pristopili društvu in imajo že tudi „Pedagoški letnik“ v rokah, pa nam udnine še neso poslali, so prav uljudno prošeni, da nam taisto pošljejo v kratkem za minolo in prihodnje leto. Ob enem jih še prosimo, da 5 kr. več pridenejo za poštino, ki smo odrahtali za poslano knjigo, Saj je slehernemu znano, da pri nas Slovincih je teško izdavat knjige na svetlo.

G. društveni tajnik nasvetuje isto ceno knjigam, ki jo je odbor že poprej določil začasno. („Pedagoški letnik“ 1 gld. 40 kr., „Občno vzgojeslovje“ 80 kr. in „Pouk o črtežih“ 30 kr.; po pošti 5 kr. več.)

„Kako je šolski vrt urediti in obdelovati!“ je prav izvrstno govoril g. deželni potovalni učitelj in tajnik c. k. kmetijske družbe. Predavanje njegovo je bilo jako obširno in posebno za učitelje zanimivo, kajti povedal je marsikaj, kar še poprej neso nikoli slišali in to jim bode gotovo več hasnilo, kakor bi cele knjige prečitali. Zlasti nas je pa razveselila novica, da dobimo v kratkem navod v ta namen. Knjižico je zaukazalo visoko poljedelsko ministerstvo spisati tajniku kmetijske družbe.

Od posameznih nasvetov sta se vsprejela: 1.) Odbor „Pedagoškega društva“ naj odpošlje na visoko ministerstvo za uk prošnjo za dva meseca dolge velike šolske počitnice po vseh javnih ljudskih šolah, kakor je po večih mestih že upeljano in 2.) prošnjo na slavni deželni zbor za regulovanje učiteljskih plač — oziroma popravo sedanje šolske postave (Vesteneck-ove šolske novele). Za tem g. predsednik zborovanje zaključil s trikratnim „slava“ klicem na našega priljubljenega cesarja. —

Omeniti mi je še, da sta nas po zborovanju počastila s svojo navzočnostjo gg. deželna ki državna poslanca Pfeifer in Šuklje. G. Gabršek je napil g. Šuklje-ju, kot izbornemu šolniku, ki se mu je v jednatem govoru zahvalil, želeč temu koristnemu društvu obilo uspeha. G. Ravnikar pa je nazdravil in napil g. Pfeifer-ju, vrlemu županu Krškemu in neustrašenemu zagovorniku Dolenjske. G. Pfeifer je v imenu Krškega mesta in občine Krške napil učitelstvu, ki se je ravno tukaj pri nas jelo tako gibati in delovati za povzdigo domačega šolstva. Oba gospoda poslanca sta pristopila k društvu, kot podpornika. Naj bi ja tudi drugi posnemali. —

Domače stvari.

— (Grof Harrach,) znani češki rodoljub, ki je pred par leti „Matici Slovenski“ poklonil veliko knjig, podaril je „Narodnemu domu“ 100 gld.

— (Umrl) je danes v tukajšnji bolnici g. Aleksander Strzelba, trgovec v Celovci, brat rajnega rodoljuba Josipa Strzelbe, nekdanji bivši član „Južnega Sokola.“

— (Prememba v posesti.) Jalenovo hišo na sv. Petra cesti kupil je bil, kakor smo bili zadnjič povedali, g. Terpotitz za 23.000 gld. Dediči so si bili pridržali 8 dni pomisleka, ali potrdijo kup ali ne. Včeraj je ta rok potekel, danes pa je Jalenovo hišo kupilo mesto Ljubljansko za 24.000 gld., kakor je bil mestni zbor v seji preteklo soboto sklenil. S tem storjen je velik korak za lepšavo mesta, posebno pa za Resljevo cesto in vsi sosedje in sploh prebivalci šentpeterskega predmestja so veseli, da je mesto Jalenovo hišo kupilo.

— (Puškinovih del,) izdaje Suvorinove, došlo nam je danes 50 izvodov. Gospodom, ki so se nanje naročili, in že novce doposlali, začno se Puškinova dela takoj razpošiljati. Ostale, ki so se oglasili, pa prosimo malo potrpljenja. Pisali smo v Peterburg za novo pošiljatev, katera je menda že na potu.

— („Šmarijsko-Slatinska podružnica sv. Cirila in Metoda“) priredi Besedo v Šmariji pri Jelšah, v dvorani gospoda Jagodiča dne 17. julija 1887 ob 6. uri zvečer. Vspored: 1. „Naprej!“ — godba. 2. Dr. Gust. Ipavec: „Pod lipoj“ — mešani zbor. 3. Nagovor. 4. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“ — mešani zbor. 5. Parmov „Pesni venec“ — godba. 6. Dr. Benjamin Ipavec: „Slovanska pesem“ — moški zbor. 7. „Slovenec sem!“ — godba. 8. A. Nedved: „Oblakom“ — mešani zbor. 9. „Hej Slovani!“ — godba. 10. I. pl. Zajc: „Nočni stražari“ — moški zbor. — 11. Cavatina dell' opera Nabuchodonosor — godba. 12. D. Jenko: „Tiha luna“ — mešani zbor. 13. „Sokolska“ — godba. 14. F. S. Vilhar: „Bodi zdrava domovina!“ — mešani zbor. 15. „Brza polka“ — godba. Vse pesni poje pevski zbor Slatinski pod vodstvom č. g. J. Dekortija. Godba je Šmarijska Ustopnina 40 kr. Velikodušnost se ne omejuje. Čisti dohodek „Besede“ je namenjen „Družbi sv. Cirila in Metoda.“

— (Poverjeniki banke „Slavije“) zborovali bodo v Ljubljani v četrtek dne 7. t. m. Pri letošnjem občnem zboru dne 14. maja bili so za poverjenike izbrani sledeči gospodje: Peter Bajš, posestnik v Dvoru ob Vrbskem jezeru; Juraj Blankini, urednik „Narodnega Lista“ v Zadru; dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški v Ljubljani; dr. Lavoslav Gregorec, drž. poslanec, dekan pri Novej Cerkvi poleg Celja; Kažimir Jelušič, občinski blagajnik v Kastvu; Slavoj Jenko, veletržec, deželni poslanec v Podgradu istrskem; Fran Muri, veleposestnik, deželni poslanec pri Jezera na Koroškem; Ivan Murnik v Ljubljani; Ivan Nabrgoj, državni poslanec na Proseku; Fran Povše v Ljubljani; dr. Albin Poznik, ces. kr. notar v Novem mestu; dr. Makso Samec, deželni poslanec v Kamniku; dr. Josip Srnec, odvetnik v Celji; Gašpar Šorn, posestnik v Grajskej vasi v Savinjskeji dolini; dr. Josip Vošnjak v Ljubljani in Dragotin Žitnik, posestnik v Borovnici.

— (Včerajšnji veliki letni semenj) bil je dobro obiskan. Živine prignalo se je 1632 glav, in sicer: 647 konj, 449 volov, 421 krav in 115 telet. Kupčija na semnji za govejo živino je bila prav živahna, boljše živino so kmalu tuji kupili. — Slabše obnesla se je kupčija pri konjih, ker zaradi prepovedi izvažati konje v inozemstvo tuji kupci izostajajo. Vreme imeli smo prav krasno.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca julija 1765 strank 533.590 gld., 1767 strankam se je izplačalo 378.737 gold. 70 kr. — Na zemljišča dovolilo se je 142 prosilcem 618.370 gld. posojil.

— (Razpisana) je služba goslarskega učitelja pri „Glasbeni Matici“ v Ljubljani s prihodnjim šolskim letom 1887/8. Poleg posebne spretosti v igri na goslih morajo prosilci izkazati se, da znajo vsaj prvence na klavirji poučevati in da so večji kakega slovanskega jezika. Prošnje z dokazili o glasbeni izobraženosti naj se pošiljajo najpozneje do 20. avgusta t. l. društvu predsedništvu „Glasbene Matice“ Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Levov 5. julija. Cesarjevič odpotoval jutraj mej naudušenimi ovacijami, poslovlivši se najblagovoljneje in zahvalivši se za nepozabni vsprejem.

Zloczow 5. julija. Potovanje cesarjeviča do semkaj pravi triumfalni sprevod. Od tu dalje potoval v vozu, pohodil Masov in Podkorze, katera kraja sta tekmovala glede naudušenega vsprejema. V Peniaki bode štiri ure postanka.

London 5. julija. Avstrijska cesarica dospela včeraj v Harwich in se odpeljala v Cromer.

Berolin 5. julija. Cesar zvečer v Ems odpotoval.

Carigrad 5. julija. Mahmud paša odposlan na Kreto z nalogom, da naredi spravo.

VABILO

VELIKI SKUPŠČINI

družbe sv. Cirila in Metoda

v Trst

v torek 19. julija 1887.

VSPORED:

- I. Božja služba pri sv. Antonu, novem, ob 10tih.
- II. Zborovanje v „Slovanski Citalnici“ (Monte verde, ulice Corso) ob 11tih.
 1. Prvomestnikov nagovor.
 2. Tajnikovo poročilo.
 3. Blagajnikovo poročilo.
 4. Nadzorništva poročilo.
 5. Volitev*) ene tretjine odbornikov. — Izžrebani so bili naslednji gg. odborniki:
 1. odbornik Ivan Hribar,
 2. podpredsednik Luka Svetec,
 3. odbornik dr. Ivan Tavčar in
 4. prvomestnik Tomo Zupan.
 6. Volitev nadzorništva (5 udov*).
 7. Volitev razsodništva (5 udov*).
 8. Slučajni nasveti.
- III. Obisk zabavišča pri sv. Jakopu krog 1/2 5tih popoldne.

Vodstvo

družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani dne 5. julija, praznik sv. slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, 1887.

Prvomestnik

Tomo Zupan.

Podpredsednik:

Luka Svetec.

*) Iz §. 16. gl. pravil: „Vsako leto izstopi ena tretjina. Prvi dve leti določa žreb vodstvene ude, ki izstopijo. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novih.“

Iz §. 14.: „Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: b) pokrovitelji, c) udje družbinega vodstva, d) udje družbinega nadzorništva in razsodništva in e) zastopniki od podružnic. — Število podružničnih zastopnikov ustanavlja se tako, da je na vsacih 50 družbenikov en zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po enega imeti.“

Slovenski velikošolci!*)

Že mnogokrat poudarjalo se je, da bi bilo jako koristno in velepotrebno, da se zberó vsi slovenski akademiki v občen shod; toda razne zapreke ovirale so do sedaj to krasno namero. A letos sklenili in ukrenili sta akad. društvi „Slovenija“ na Dunaji in „Triglav“ v Gradci, da se nekako oživotvori ta lepa ideja, ter da premostrimo za slovenske velikošolce vitalno važna vprašanja.

Treba je da se mej seboj dobro seznanimo, da se razgovorimo o svojih mnenjih in nazorih, svoji nalogi in namenu, svojem uzoru in cilji: razpravljali bomo, kako se bôri naše dijaštvo v učenju in življenju, kako bôdi njegovo zasobno in javno delovanje, kako se zvešto in iskreno bôri za svojo in svojega naroda blaginjo kot Slovenec in Slovan.

Zgodovina nam kaže, koliko ogromen upliv ima lahko dijaštvo za napredek in usrečitev svojega naroda, če, zvesto si svoje dolžnosti deluje hrabro, složno in jedinstveno.

Shod vršil se bode tri dni v začetku meseca septembra v srce preljubljene nam Slovenije v beli Ljubljani.

Vzpored prijavi kesneje v Ljubljani upravljajoči lokalni odbor. Vse shoda tikajoče se stvari pošiljajo naj se do 20. julija podpisanimi društvoma, a pozneje tajniku lokalnega odbora g. stud. phil. Franu Gestrinu (Ljubljana, Poljanska cesta, 17).

V oigled velevažnemu namenu pozivljamo vse slovenske velikošolce abiturjente srednjih šol in akademike bratskih nam narodov, da se v obilnem številu udeležite shoda in z vsemi svojimi močmi pripomorete k sijajnemu uspehu.

Slovenski akad. društvi:

„Slovenija“ na Dunaji. „Triglav“ v Gradci.

*) Cenjena uredništva slovenskih listov prosijo se, da blagovoljno ponatisnejo ta oglas!

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—72)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

4. julija.

Pri **Stonni**: Schreiber vitez, Niklas, Glück z Dunaja. — Loser iz Budimpešte. — Hercog, Kobler, Walker z Reke. — Cerviakowsky iz Trsta. — Schunta iz Idrije.

Pri **Malteti**: Baron Tauferer z Dunaja. — Schwary iz Prage. — Pollak iz Celovca. — Schnitter iz Gradca. Pri **bavarskem dvoru**: Richter iz Draždan. — Schule iz Trzina.

Umrli so v Ljubljani:

1. julija: Fran Strojani, delavčev sin, 2 leti, Streljiške ulice št. 8, za škaričico. — Franciška Tomc, lončarjeva hči, 3 leta, Streljiške ulice št. 8, za škaričico. — Marija Kalan, strežnica, 72 let, Franciškanske ulice št. 8, za spridenjem jeter. — Marija Plankar, delavka, 30 let, Sodarska steza št. 4, oslabljenja vsled kravčenja želodca.

2. julija: Fran Mittermaier, delavčev sin, 4 mesece, Tržaška cesta št. 29, za jetiko.

3. julija: Alojzij Zabavnik, delavčev sin, 13 let, sv Petra cesta št. 13, za vnetjem možganov. — Neža Brajer gostija, 78 let, Konjušne ulice št. 4, za starostjo.

V deželnej bolnici:

30. junija: Gašper Košir, kovač, 49 let, za vodenico. — Marija Breskvar, gostija, 36 let, za jetiko

1. julija: Mihajl Moskerc, kajžar, 42 let, za vnetjem srca.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. julija.	7. zjutraj	742.10 mm.	15.4° C	brezv.	megla	0.10 mm.
	2. pop.	739.94 mm.	26.0° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	739.56 mm.	17.6° C	brezv.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 19.7°, za 0.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.55	gld. 81.45
Srebrna renta	82.95	82.95
Zlata renta	113. —	113. —
5% marcna renta	96.90	96.85
Akcije narodne banke	886. —	889. —
Kreditne akcije	282. —	281.20
London	126.65	126.60
Srebro	—	—
Napol.	10.03	10.03
C. kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	62.20	62.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100 „	163 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	50 „
Ogerska papirna renta 5%	87 „	95 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblg.	105 „	50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „	75 „
Prior. oblg. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblg. Ferdinandove sev. železnice	100 „	25 „
Kreditne srečke	100 gld.	177 „
Rudolfove srečke	10 „	25 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	104 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228 „	25 „

Mlad lovski pes,

bel in rumeno marogast, se je izgubil. Kdor ga je našel, naj ga proti dobremu plačilu odda v Janeza Jax-a za logi šivalnih strojev v Ljubljani. (495)

300—400 izpraznenih služeb

vseh strok za gospode in dame, kakor tudi mnoge agente nahajajo se v vsaki številki v na Dunaji, III., Löwen-gasse 4 izhajajočem „Allgem. Stellen-Anzeiger“ za Avstro-Ogersko in Nemčijo.

Jedini solidni organ v Avstro-Ogerskej. Naročnina za 1/4 leta 2 gld., za mesec 70 kr. Posamične številke po 20 kr. v pisemnih markah. (5)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Št. 11.024.

Razglas.

Od 1. do zadnjega junija t. l. bile so pri podpisnem uradu naslednje najdene reči oglašene in oddane:

1. zastavni list;
2. denarnica z zneskom 1 gld. 43 kr.;
3. rudeča denarnica z zneskom 13 kr.

Oni, kateri so te reči izgubili, pozivljejo se, naj se zanje oglašé, sicer se bodo po preteku jed-nega leta izročile najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 1. dan julija 1887.

Št. 11.025.

Razglas.

Od 1. do 30. junija letos bile so pri podpi-sanem uradu oglašene te-le izgubljene reči:

1. črna denarnica z zneskom 3 gld. 10 kr. in beli žepni robec, zaznamovan s črko K.;
2. jeden desetak, nekaj bakra in zlata kapljica od nekega ubana;
3. črna denarnica z zneskom dveh desetakov in 6 papirnatih goldinarjev;
4. neko v papirji zavito blago;
5. temnorjav majhen dežnik z rujavo pleskano, na konci zavito palico;
6. sivo in črno križasti telovnik;
7. črna denarnica s tolarjem za 2 gld. in 30 kr.;
8. zlata, zunaj črno emalirana zapestnica;
9. srebrna zapestnica z majhno kroglico kot obeseč;
10. višnjevozeleni solčnik s koščeno palico;
11. dva petaka, 40 kr. in jeden komad igel;
12. iz rudečih biserov napravljena zapestnica z zlato zapono;
13. neka knjiga „Rothe Maske“.

Kdor je katero teh rečij našel, opozarja se, da jo pri tukajšnjem policijskem oddelku odda, ker bi sicer utegnil zakriviti se hudodelstva goljufije po §. 201 črka c) kaz. zak. ali pa prestopka po §. 461 kaz. zak.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 1. dan julija 1887.

Naznanilo.

Podpisani naznanjam, da sem se preselil dne 1. t. m. iz Mozirja v Letuš v Vizjakovo, že po širokem znano

gostilnico,

kjer dobijo popotniki prav lepe prostore za prenočišče, lep in prostoren hlev za živino. V tej hiši je tudi izvrsten kovač, ki bode vsem dotičnim zahtevam lahko dobro ustrezal.

Priporočam se popotnikom, gredočim na sejme v Šoštanj ali Mozirje, voznikom in „flosarjem“, ki v Letuših postajajo, in sploh vsemu slavnemu občinstvu, da bi blagovoljno obiskovali to gostilnico, ter zagotavljam, da bode vsak točno postrežen z dobrim vinom in dobro jedjo.

Letuš, dne 1. julija 1887.

Matija Puncer,

gostilničar.

(491)

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu A. Praczmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristof-foletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mari-boru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orientalsko lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(251—6)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljšje in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—113)

LJUBLJANA.

Za franciškanske cerkvi, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Knjige:

Russland

seit Aufhebung der Leibeigenschaft

ima pisatelj še nekaj iztisov ter je ceno od 4 gld. znižal na 50 kr. in 10 kr. za poštnino. — Pošilja jo pisatelj: Dr. Fr. Celestin v Zagrebu. (490—1)

Trgovina

z mešanim blagom

želi se v našem vzeti.

Ponudbe prosijo se z naslovom „Trgovina“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (496—1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.

2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mo-jega življenja.

3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.

4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.

5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmeškega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska po-vest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz do-mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokrop delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naroči-

lih velja poštnina

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naroče skupno

najmanj deset iz-

vodov.

Prodajajo se v

(79—27)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.